

De

anmärkning
Zwenne wadra

Krigsfånger.

Pris: 10 penni.

De

De

Krigsfång.

(Melodi: Marseillaisen).

Upp, Finlands unga, raske söner!
Se, ärans dag nu inne är,
Slån Turkars hop, som swärdet förer
Och blodig fana med sig bär.
Sen hur' hemst nitet nu dem bränner,
Och hören deras vilba larm;
De väcka hvarje kristens harm,
De mörda qvinnor, barn och männer.

Upp, bröder, wäpnen er!
Th frihet fordrar så,
Slån fienden med mannamod,
Låt wäldet lönen få.

Framåt! — Så Kejsarns ord nu ljuder.
Trumpeten smattrar, trumman går
Och eder, gossar, med sig ljuder.
Den man, som fast, lik eken står!
Ännu öf fädrens minnen mana,
Att ej ge tappt en enda tum;
Ej gifwa trälbdom mera rum
Kring eder frihetswigda fana.

Upp, bröder, etc.

Se, denna slagtningslystna skara
Till nya offer redo står,
Den will ej spenabarnet spara,
Den ej förstår en moders tår.
Framåt! — barboren må ej rafa
På gamla Balkans sköna land,
Aldrig bo wid Donans strand
Och mer' sprida krigets fasa.
Upp, bröder, etc.

Förrädare, tyranner häfven!
Ne'n lönen väntar edra brott.
Sen, molnen flockas: häfven, häfven!
Och redan ljunga hämndens skott.
Swart bröst, hwar arm mot er är wäpnad
Wid en af våra bröders fall,
Der plats af tusen fyllas skall
Till eder fasa, folkens häpnad.
Upp, bröder, etc.

Dock, hören, mensflighetens wänner:
Förskonen denna blinda hop
Som mensflighetens rätt ej känner,
Som lyder blott fantasters rop.
Men tappre waren — allt skall winnas,
Snart skola fienderna fly
Och glädjens dag änyo gry
Och detta rop wi mer ej minnas:
Upp, bröder, wäpnen er!
Th frihet fordrar så,
Slån fienden med mannamod
Låt wäldet lönen få.

Krigarens afked.

(Melodi: „Till Österland etc.”)

Till Österland skall jag fara,
 Dy Kejsaren har så befallt. ;:
 Der skall mig antingen vara
 Lycka, eller ock misser jag allt. ;:

Jag måste gå för att kriga
 Mot Turken med swärdet i hand. ;:
 För att slå den ock deß lika,
 De som rasat med mord och med brand. ;:

Farväl min far och min moder!
 Farväl du min älskade mö! ;:
 Farväl syster min och broder!
 Uti tro skall jag lefwa och dö! ;:

Om Herren wille benåda
 Och låta mig hemlandet nå, ;:
 Att jag finge er beklåda,
 Då så prisa ock Honom jag må! ;: